

Najvyšší súd
Slovenskej republiky – disciplinárny súd

2 Ds 13/04

Rozhodnutie je právoplatné /
dňom... 25.2.2005 /
Najvyšší súd Slovenskej
republiky Bratislava

R o z h o d n u t i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kučera a súdcov JUDr. Anny Pikulovej a JUDr. Milana Hrbeka v disciplinárnej veci vedenej proti JUDr. T. H. sudkyni Krajského súdu v B. na ústnom pojednávaní dňa 28. septembra 2004, takto

r o z h o d o l :

JUDr. T. H., nar. ..., bytom v B., sudkyňa Krajského súdu v B. sa podľa § 129 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudech a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31.10.2003 (ďalej len „Zákon o sudech“)

o s l o b o d z u j e

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 v spojení s ods. 2 Zákona o sudech v znení účinnom do 31.10.2003, ktorého sa mala dopustiť tak, že

v konkursnej veci úpadcu A. S., S., M., V. B. IČO: ..., vedenej na Krajskom súde v B. pod č.k. 5 K 27/03 uznesením zo dňa 28.10.2003 č.k. 5 K 27/03-65 ustanovila do konkursného konania predbežného správca Mgr. A. G., advokáta, so sídlom ..., B., pričom po tom, čo navrhovateľ – spoločnosť H. a.s., C. ktorá dňa 15.5.2003 požiadala o vyhlásenie konkursu na majetok dlžníka A. S., S., V. B. navrhol súdu podaním zo dňa 27.5.2003 ako „predpokladateľne najväčší veriteľ“, aby za správca konkursnej podstaty bol ustanovený Mgr. A. O., advokát, so sídlom ..., B., je k žiadosti o pridelenie predbežného správcu konkursnej podstaty zo dňa 7.10.2003 doplnené vyjadrenie zo dňa 9.10.2003, ktorým sudkyňa potvrdila predpoklad, že sa jedná o najväčšieho veriteľa,

p r e t o ž e

tento skutok nie je závažným disciplinárnym previnením, ani disciplinárnym previnením.

Sudkyni sa náhrada trov disciplinárneho konania n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e :

Podpredseda vlády a minister spravodlivosti Slovenskej republiky podal dňa 4.6.2004 na disciplinárny súd návrh na začatie disciplinárneho konania proti sudkyni Krajského súdu v Bratislave JUDr. T. H. za závažné disciplinárne previnenie podľa ustanovenia § 116 ods. 1 v spojení s ods. 2 Zákona o sudcoch, ktorého sa mala dopustiť skutkom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia. Podľa tvrdenia navrhovateľa, predbežný správca konkurznej podstaty bol súdom ustanovený v rozpore s ustanovením § 8 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov a § 11 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 493/1991 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Zákona o konkurze a vyrovnaní a teda sudkyňa zavinene porušila a nesplnila povinnosti sudec, ktoré jej ukladajú citované ustanovenia a zároveň svojim správaním vzbudila oprávnenú pochybnosť o jej svedomitosti, nestrannosti pri rozhodovaní a o nezaujatosti voči účastníkom konania.

Sudkyňa JUDr. T. H. vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu uviedla, že neporušila povinnosť sudec, ktorú má zo zákona a porušiť ani nemohla, pretože zákon neupravuje postup pri výbere a ustanovení správca, či predbežného správca do konania. Postup pri ustanovovaní správcov a predbežných správcov upravuje vyhláška a táto jasne rozhraničuje a určuje, kto za čo zodpovedá. Za správnosť oznamenia poradia správcu zodpovedá predseda konkurzného a vyrovnacieho súdu. Ako sudkyňa nevie a ani sa nemá ako dozvedieť, ktorý správca zo zoznamu poradí, aby mal byť oznamený na ustanovenie a neexistila to ani previerková komisia. Ďalej tiež uviedla, že z jej stanoviska, ktoré podala až na osobitné dožiadanie podpredsedníčky súdu – a to mimo spisu, vyplýva, že údaje o veľkosti a vzájomnom pomere pohľadávok veriteľov sú pre ňu relevantné až po vyhlásení konkurzu a podaní riadnej prihlášky. Jej stanovisko zo dňa 9.10.2003 svojím obsahom ani formou nemohlo byť spôsobilým podkladom na ustanovenie predbežného správca a nesmerovalo, ani neslúžilo na nijaké ovplyvňovanie predsedníčky súdu pri oznamovaní predbežného správca z poradia. Napokon tiež dodala, že svoje povinnosti, ktoré jej vyplývajú z právnych predpisov a interných úprav neporušila, žiadneho disciplinárneho previnenia sa nedopustila a preto žiadala, aby bola z predmetného disciplinárneho previnenia v plnom rozsahu oslobodená.

Disciplinárny súd po prejednaní veci na ústnom pojednávaní, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, sudkyne JUDr. T. H. jej obhajcu a listinami pripojenými k návrhu – návrhom na ustanovenie predbežného

správcu zo dňa 29.5.2003, žiadosťou o pridelenie správcu konkurznej podstaty zo dňa 7.10.2003, listom podpredsedníčky Krajského súdu v B [REDACTED] zo dňa 8.10.2003, uznesením Krajského súdu v B [REDACTED] sp. zn. 5 K 27/03-65 zo dňa 28.10.2003, písomným vyjadrením sudkyne zo dňa 22.6.2004, opatrením č. 9 predsedníčky Krajského súdu v B [REDACTED] zo dňa 11.10.2001 pod Spr. 3877/2000, vzorom žiadosti o pridelenie správcu konkurznej podstaty, trestným oznámením ministra spravodlivosti SR na neznámeho páchateľa pre podozrenie z trestnej činnosti zo dňa 4.6.2004, písomným ospravedlnením svedkyne JUDr. M. Š. [REDACTED] zo dňa 21.9.2004 s oznámením o využití svojho práva odmietnuť vypovedať ako svedok, spisom Krajského súdu v B [REDACTED] sp. zn. 5 K 27/03, a to konkrétnie: návrhom na vyhlásenie konkurzu na č.l. 1-58, návrhom na ustanovenie predbežného správcu na č.l. 60, žiadosťou o pridelenie predbežného správcu na č.l. 64, uznesením o ustanovení predbežného správcu na č.l. 65, uznesením o vyhlásení konkurzu na č.l. 107, dospel k záveru, že označený skutok nie je závažným disciplinárny previnením, ani disciplinárny previnením.

Podľa § 30 ods. 2 písm. d/ a e/ Zákona o súdcoch, v znení účinnom do 31.10.2003, v záujme záruk závislosti a nestrannosti výkonu súdcovskej funkcie je súdca povinný najmä vystupovať nezaujato a k stranám alebo k účastníkom konania pristupovať bez ekonomických, sociálnych, rasových, etnických, sexuálnych alebo náboženských predsudkov; dbať svojím správaním na to, aby jeho nestrannosť nebola dôvodne spochybňovaná.

Podľa § 30 ods. 4 citovaného zákona, súdca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito.

Podľa § 116 ods. 1 citovaného zákona, disciplinárny previnením je zavinenie nesplnenie alebo porušenie povinností súdcu, správanie, ktoré vzbudzuje oprávnené pochybnosti o nezávislosti súdcu, o svedomitosti a nestrannosti súdcu pri rozhodovaní, o nezaujatosti súdcu voči účastníkom konania a o úsilí ukončiť súdne konanie spravodivo a bez zbytočných prieťahov.

Podľa § 116 ods. 2 citovaného zákona, závažným disciplinárny previnením je vedomé porušenie povinnosti súdcu rozhodovať nestranne a nezaujato. Konanie uvedené v odseku 1 je závažným disciplinárny previnením, ak vzhľadom na povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia, opakovanie alebo iné príťažujúce okolnosti je jeho škodlivosť zvýšená.

Podľa § 129 ods. 4 citovaného zákona, ak disciplinárny senát dôjde k záveru, že sa súdca disciplinárneho previnenia alebo priestupku nedopustil alebo že mu nemožno disciplinárne previnenie alebo priestupok preukázať, súdcu osloboďí.

Z vykonaného dokazovania disciplinárny súd zistil a mal preukázané, že dňa 15.5.2003 napadol na Krajský súd v B [REDACTED] návrh na vyhlásenie konkurzu, ktorý podal navrhovateľ H. [REDACTED], a.s. C. [REDACTED] prostredníctvom svojho právneho zástupcu voči úpadcovi A. [REDACTED] S. [REDACTED] S. [REDACTED] [REDACTED], V. [REDACTED] B. [REDACTED]

IČO: [REDACTED]. Dňa 29.5.2003 právny zástupca navrhovateľa (Mgr. M. M.) doručil na Krajský súd v B. [REDACTED] návrh na ustanovenie predbežného správcu Mgr. A. G., advokáta, so sídlom [REDACTED], B. [REDACTED]. Ďalej mal disciplinárny súd preukázané, že sudkyňa JUDr. T. H. [REDACTED] postupujúc v súlade s opatrením č. 9 predsedníčky Krajského súdu v B. [REDACTED] zo dňa 11.10.2001, vypracovala na predpísanom tlačive žiadosť o pridelenie predbežného správcu v predmetnej konkurznej veci a túto doručila spolu so spisom 5 K 27/03 príslušnej spisovej kancelárii na ďalší postup v zmysle citovaného opatrenia č. 9. Spisovej kancelárii bola žiadosť spolu so spisom doručená dňa 7.10.2003. Dňa 8.10.2003 požiadala vtedajšia podpredsedníčka poverená vedením obchodného úseku Krajského súdu v B. [REDACTED] sudkyňu, aby oznamila, či Mgr. M. M. (právny zástupca navrhovateľa) je najväčším veriteľom dlžníka A. S. [REDACTED], podľa jeho vyjadrenia zo dňa 27.5.2003. Sudkyňa reagovala na túto žiadosť na tej istej listine dňa 9.10.2003 tak, že navrhovateľ je H. [REDACTED], a.s. C. [REDACTED] s pohľadávkou 18,7 mil. Sk a možno predpokladať, že uvedená pohľadávka voči fyzickej osobe by mohla byť jednou z najvyšších (Dr. M. [REDACTED] je zástupca navrhovateľa). Táto písomnosť bola uvedená bez spisovej značky súdu a v súdnom spise 5 K 27/03 sa nenachádzala. Následne, dňa 28.10.2003, vydala sudkyňa uznesenie č.k. 5 K 27/03-65, na základe ktorého ustanovila za predbežného správcu konkurznej podstaty Mgr. A. G., advokáta, so sídlom [REDACTED], B. [REDACTED], pričom postupovala v súlade so žiadosťou o pridelenie správcu konkurznej podstaty, ktorú jej spisová kancelária vrátila už s oznameným predbežným správcom konkurznej podstaty Mgr. A. G. [REDACTED] reg. č. 737. Napokon mal disciplinárny súd preukázané, že uznesením č.k. 5 K 27/03-107 bol dňa 20.1.2004 vyhlásený konkurz na majetok dlžníka A. S. [REDACTED], S. [REDACTED] M. [REDACTED], V. B., IČO: [REDACTED] a za správcu konkurznej podstaty bol ustanovený Mgr. A. G. [REDACTED] advokát. Obidve uznesenia súdu (na č.l. 65 a č.l. 107 spisu 5 K 27/03) nadobudli právoplatnosť a vykonateľnosť.

Zástupca navrhovateľa vo svojom záverečnom prednese na ústnom pojednávaní navrhol, aby disciplinárny súd uznal sudkyňu vinnou zo závažného disciplinárneho previnenia tak ako to vyplýva z návrhu na začatie disciplinárneho konania, pretože pri ustanovovaní predbežného správcu konkurznej podstaty sudkyňa konala v rozpore s právnymi predpismi, a to konkrétnie so Zákonom o konkurze a vyrovnaní a s vyhláškou MS SR č. 493/1991 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Zákona o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov. Sudkyňa zároveň nesplnila a porušila povinnosti sudec a konala tak z podnetu navrhovateľa – H. [REDACTED], a.s. C. [REDACTED], ktorý navrhol ustanoviť predbežného správcu v konkurznej veci, pričom týmto spôsobom vstúpila svojim rozhodovaním na stranu navrhovateľa ako jednej z procesných strán a ustanovila predbežného správcu konkurznej podstaty. Spôsob, akým konala, bol v rozpore s citovanými zákonými normami, predbežného správcu konkurznej podstaty ustanovila mimo poradia, hoci vyhláška MS SR hovorí o tom, že má byť ustanovený v súlade s poradím zapísaným v zozname správcov. Zástupca navrhovateľa bol toho názoru, že sudkyňa vedome porušila povinnosť sudec rozhodovať nestranne a nezaujato a závažnosť tohto jej konania spočíva v spôsobenom následku a miere jej zavinenia, keď porušila právo správcu, ktorý mal byť ustanovený

podľa poradia, pričom vyhláška priznáva toto právo správcovi. Týmto jej konaním došlo k netransparentnému spôsobu ustanovenia správcu.

Obhajca sudkyne vo svojom záverečnom prednese na ústnom pojednávaní uviedol, že v tomto prípade postupovala sudkyňa v súlade s Opatrením č. 9 predsedníčky Krajského súdu v Bratislavе na vykonanie § 11 vyhlášky MS SR č. 493/1991 Zb. a neporušila tým ani ustanovenia vyhlášky, ani Opatrenie č. 9 a z vlastnej iniciatívy ani neiniciovala žiadneho správcu než toho, ktorý bol ustanovený. Postup pri ustanovovaní správcov zabezpečovala správa súdu. Podľa jeho názoru zavinenie a vedomé konanie sudkyne nie je naplnené a takisto nie je naplnená ani objektívna a subjektívna stránka disciplinárneho previnenia sudkyne. Sudkyňa totiž nemá možnosť kontrolovať, ktorý správca má byť v tej – ktorej konkúrnej veci ustanovený, takže svojím konaním nič neporušila. Navrhla preto, aby ju disciplinárny súd spod návrhu na začatie disciplinárneho konania osloboďil.

Sudkyňa vo svojom záverečnom prednese na ústnom pojednávaní tvrdila, že svojím konaním neporušila ani zákon, ani vyhlášku, pričom postupovala v súlade s príslušnými právnymi predpismi a úkony, ktoré urobila, neboli urobené s tým, že by mali ovplyvniť niektorého správcu. Nevedela uviest', ktorého správcu mala týmto nedokázal porušenie právnych predpisov a pokial' sa vo svojich výpovediach odvoláva na nejaké porušenie práva správcov, tak tieto jeho tvrdenia sú vykonštruované, pretože nevyplývajú ani zo zákona, ani z vyhlášky. Všetky svoje povinnosti si svedomito splnila a preto navrhla, aby ju disciplinárny súd spod návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobođil.

Podľa názoru disciplinárneho súdu, sudkyňa JUDr. T. H. svojím konaním pri ustanovovaní predbežného správcu konkúrnej podstaty vo veci 5 K 27/03 neporušila žiadne povinnosti sudskej citovanej v ustanoveniach § 30 ods. 2 písm. d/ a e/ a § 30 ods. 4 Zákona o sudscoch, v znení účinnom do 31.10.2003, ani ustanovenie § 8 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. o konkúrze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov a takisto ani ustanovenie § 11 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 493/1991 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Zákona o konkúrze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov. Ustanovenie § 11 ods. 1 citovanej vyhlášky stanovuje, že predbežného správcu, správcu konkúrnej podstaty, vyrovnacieho správcu alebo ich zástupcov sudskej vyberie z osôb, ktoré sú zapísané do zoznamu podľa § 2 písm. a/, podľa poradia ich zápisu do zoznamu. Poradie oznamí sudscovi predsedu konkúrzného a vyrovnacieho súdu. Z uvedeného zákonného znenia potom vyplynulo, že poradie oznamí sudscovi predsedu konkúrzného a vyrovnacieho súdu, čím bola táto právna povinnosť delegovaná na predsedu súdu. Disciplinárny súd zistil, že na realizáciu § 11 vyhlášky MS SR č. 493/1991 Zb. vydala predsedníčka Krajského súdu v Bratislavе dňa 11.10.2001 opatrenie č. 9 pod Spr. 3877/2000 upravujúce postup pri ustanovovaní správcov konkúrnej podstaty do konkúrzných konaní, ktorého súčasťou bol vzor žiadosti o pridelenie správcu konkúrnej podstaty. Tento vzor obsahoval, okrem iného, aj meno a priezvisko a reg. č. do konkrétneho konkúrzného konania navrhovaného správcu konkúrnej podstaty, jeho zástupcu, predbežného

správcu konkúrnej podstaty, vyrovnanieho správcu konkúrnej podstaty, zástupcu vyrovnanieho správcu konkúrnej podstaty, osobitného správcu konkúrnej podstaty, jeho zástupcu a jeho odbornosť. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že sudca túto žiadosť vyplnil iba v kolonke číslo konania, úpadca a krížikom označil toho správca, ktorého žiadal do konkúrnej veci pridelit. Meno a priezvisko krížikom označeného správca spolu s reg. č. potom vyplnila príslušná spisová kancelária a vrátila spis súdcovi. Opatrenie č. 9 predsedníčky Krajského súdu v B. nadobudlo účinnosť 15.10.2001.

Disciplinárny súd mal preukázané, že v konkúrnej veci 5 K 27/03 postupovala súdyňa v súlade s opatrením č. 9 predsedníčky Krajského súdu v B. zo dňa 11.10.2001 (č.l. 64 spisu 5 K 27/03), keď požiadala o pridelenie predbežného správca konkúrnej podstaty a spisová kancelária jej upraveným postupom oznámila meno, priezvisko a reg. č. predbežného správca konkúrnej podstaty. Na takto upravený a zrealizovaný postup súdyňe nemohlo mať vplyv jej vyjadrenie nachádzajúce sa na listine podpredsedníčky Krajského súdu v B. poverenej vedením obchodného úseku adresovanej súdyňi zo dňa 8.10.2003, ktorej právny význam zoslabuje aj tá skutočnosť, že netvorila súčasť súdneho spisu 5 K 27/03 a disciplinárному súdu sa nepodarilo zistit ani číslo spisovej značky, pod ktorou bola vydaná a ani kde bola založená. Z uvedeného potom vyplynulo, že súdyňa nemohla akýmkoľvek spôsobom ovplyvniť pridelenie predbežného správca konkúrnej podstaty v predmetnej konkúrnej veci. Uznesenie č.k. 5 K 27/03-65 zo dňa 28.10.2003, na základe ktorého bol do konkúrného konania ustanovený predbežný správca konkúrnej podstaty Mgr. A. G. advokát, potom vydala súdyňa v súlade s príslušnými ustanoveniami Zákona o konkúrzi a vyrovnaní, vyhláškou MS SR č. 493/1991 Zb., ako aj v súlade s opatrením č. 9 predsedníčky Krajského súdu v B. zo dňa 11.10.2001 pod Spr. 3877/2000 upravujúcim postup pri ustanovovaní správcov konkúrnej podstaty do konkúrnych konaní, ktoré bolo vydané na realizáciu § 11 vyhlášky MS SR č. 493/1991 Zb.

Navrhovateľovi sa nepodarilo v disciplinárnom konaní preukázať naplnenie pojmových znakov závažného disciplinárneho previnenia súdyňe podľa ustanovenia § 116 ods. 1 v spojení s ods. 2 Zákona o súdoch, v znení účinnom do 31.10.2003, ani podozrenie z trestnej činnosti, ktoré podal minister spravodlivosti SR na Generálnu prokuratúru SR – Úrad špeciálneho prokurátora dňa 4.6.2004 neobsahuje konkúrné spisy oddelenia 5 K, ktoré je pridelené súdyňi JUDr. T. H. na vybavovanie, takže tento listinný dôkaz nepreukazuje navrhovateľom tvrdené skutočnosti, ktoré v návrhu na začatie disciplinárneho konania kladie súdyňi za závažné disciplinárne previnenie.

Na základe vykonaného dokazovania dospel disciplinárny súd k záveru, že navrhovateľom označený skutok nie je závažným disciplinárnym previnením, ani disciplinárnym previnením a preto súdyňu JUDr. T. H. spod návrhu na začatie disciplinárneho konania podľa § 129 ods. 4 Zákona o súdoch, v znení účinnom do 31.10.2003, osloboďil.

O trovách disciplinárneho konania rozhodol disciplinárny súd podľa § 129 ods. 5 Zákona o sudcoch, v znení účinnom do 31.10.2003 tak, že ich náhrada sa sudkyni nepriznáva, pretože trovy disciplinárneho konania si sudkyňa, ani jej obhajca neuplatnili.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na podpísanom disciplinárnom súde. Včas podané odvolanie má odkladný účinok.

V Bratislave dňa 28. septembra 2004

**JUDr. Karol KUČERA, v.r.
predseda disciplinárneho senátu**

Za správnosť vyhotovenia:

